

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobkyně: **A. J.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2013, č. j. MPSV-UM/3695/13/9S-JMK, sp. zn. SZ/535/2013/9S-JMK,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 12. 9. 2013, č. j. MPSV-UM/3695/13/9S-JMK, sp. zn. SZ/535/2013/9S-JMK **se z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Účastníkům **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 12. 9. 2013, č. j. MPSV-UM/3695/13/9S-JMK, sp. zn. SZ/535/2013/9S-JMK, bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Úřadu práce

České republiky – krajské pobočky v Brně ze dne 5. 2. 2013, č. j. MPSV-UP/202887/13/AIS-SSL a citované rozhodnutí bylo potvrzeno.

Rozhodnutím Úřadu práce České republiky – krajská pobočka v Brně ze dne 5. 2. 2013, č.j. MSPV-UP/202887/13/AIS-SSL (dále jen „správní orgán I. stupně“) byl přiznán žalobkyni příspěvek na péči ve výši 800,- Kč měsíčně od ledna 2012, neboť žadatelka splňuje podmínky § 4 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách ve znění pozdějších předpisů a z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje každodenní pomoc nebo dohled ve třech oblastech základních životních potřeb posuzovaných podle § 9 citovaného zákona (dále jen „zákon o sociálních službách“). Podle § 8 uvedeného zákona je považována za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. – lehká závislost.

Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání dne 14. 2. 2013, v němž argumentovala, že potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při šesti základních životních potřebách (mobilita, tělesná hygiena, péče o zdraví, výkon fyziologické potřeby, osobní aktivity, péče o domácnost).

Rozhodnutím žalovaného ze dne 12. 9. 2013, č. j. MPSV-UM/3695/13/9S-JMK, sp. zn. SZ/535/2013/9S-JMK bylo odvolání žalobkyně zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

Žalobou ze dne 7. 10. 2013 vyslovila žalobkyně nesouhlas s přezkoumáním její funkční schopnosti zvládat základní životní potřeby, uvedla, že posudkový lékař postupoval pouze na základě zdravotnické dokumentace, nezohlednil však výsledek sociálního šetření. Nezohlednil tak její celkovou výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity a uzpůsobení jejího sociálního prošetření. Dle jejího názoru není schopna zvládat základní životní potřeby, a to mobilitu, stravování, oblékání a obouvání, tělesnou hygienu, výkon fyziologické potřeby a péči o domácnost. Posudkový lékař dále nevzal v úvahu ani tu skutečnost, že její stav se oproti stavu v roce 2011 nadále zhoršil a průběžně zhoršuje, je odkázána na dopomoc druhé osoby prakticky ve všech denních aktivitách a při změně pozice, chůze není možná – přeprava jediné na vozíku. Z uvedených skutečností vyplývá, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci, proto navrhla zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 30. 10. 2013 citoval podstatný obsah posudku PK MPSV ČR ze dne 7. 6. 2013 a 8. 8. 2013, sice podklady, z nichž posudková komise při vypracování posudku vycházela, včetně taxativně vyjmenované zdravotní dokumentace i učiněného posudkového zhodnocení a závěru. Na základě uvedeného pak zaujal stanovisko, že žaloba není důvodná, neboť zdravotní stav byl opakovaně posouzen a všechny lékařské zprávy a námítky byly posudkovou komisí vypořádány dostatečně kvalitně.

Z připojeného správního spisu soud zjistil, že žádost o příspěvek podala žalobkyně dne 3. 1. 2012. Ve spise je uvedeno, že sociální šetření bylo provedeno dne 25. 6. 2012, dne 2. 11. 2012 byl vypracován posudek MSSZ Brno-město, č. j. LPS/2012/9811-BM-CSCZ, jednalo se o posudek o zdravotním stavu – posouzení stupně závislosti osoby pro účely příspěvku na péči podle zákona o sociálních službách. Posudková lékařka vycházela ze

zdravotnické dokumentace ošetřující lékařky MUDr. Marie Mečkové a připojení nálezů odborných lékařů z kardiostimulační ambulance Fakultní nemocnice u svaté Anny MUDr. Nováka ze dne 1. 8. 2012, neurologické ambulance Nemocnice Milosrdných bratří MUDr. Kvapilové ze dne 1. 8. 2012 a MUDr. Prokopové ze dne 2. 8. 2012, dále ze sociálního šetření ze dne 25. 6. 2012. Skutková zjištění byla posudkově zhodnocena tak, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav u 85 leté posuzované s omezenými pohybovými schopnostmi – poruchou chůze kombinované etiologie – při chronické vertebrogenní víceetážovém algickém syndromu s těžkou poruchou statiky a dynamiky Th, L páteře, syndrom polyneuropatie a oboustrannou těžkou gonarthrosou. Z důvodu funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nezvládne v uspokojivém standardu tři základní životní potřeby, vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby v oblasti mobility, osobní aktivity, péče o domácnost. Výrok zněl, že jde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. a) zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost). Výzvou správního orgánu I. stupně ze dne 3. 1. 2013 byla žalobkyně vyzvána k vyjádření k podkladům rozhodnutí, ke způsobu jejich zjištění, popř. navrhnout jejich doplnění. Vzhledem k tomu, že písemné vyjádření nebylo podáno, rovněž nebyly předloženy další lékařské nálezy, rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 5. 2. 2013, č. j. MPSV-UP/202887/13/AIS-SSL, sp. zn. SZ/8777/2012/AIS-SSL byl žadatelce přiznán příspěvek na péči ve výši 800 Kč měsíčně od ledna roku 2012. Žalobkyně převzala rozhodnutí dne 7. 2. 2013, v zákonné lhůtě podala odvolání, v němž vyslovila nesouhlas s rozhodnutím a žádala jeho přezkoumání.

V rámci odvolacího řízení byl vyžádán posudek PK MPSV ČR v Brně, který byl vypracován dne 7. 6. 2013 v nepřítomnosti účastníka řízení. Posudková komise vycházela z podkladové dokumentace, kterou pokládala za dostačující k projednání v nepřítomnosti a k přijetí posudkového závěru. Jednotlivé lékařské nálezy byly posudkově zhodnoceny a na základě komplexního posudkového vyhodnocení byl pak vysloven závěr, že hlavní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je omezení pohybové – porucha chůze kombinované etiologie, při chronickém bolestivém páteřním syndromu s těžkou poruchou statiky a dynamiky Th, L páteře, syndrom polyneuropatie dolních končetin a těžkou oboustrannou artrózou kolenních kloubů. Posuzovaná je mobilní s pomocí holí, jen na velmi krátkou vzdálenost, jinak se dle praktického lékaře již dva roky na delší vzdálenost venku pohybuje na invalidním vozíku. Je limitována bolestmi nosných kloubů, těžkým omezením hybnosti páteře a nelze předpokládat zlepšení stavu, vstřícně uznána mobilita. Na pravé horní končetině je omezení hybnosti v ramenním kloubu do horizontály. Je plně orientovaná ve všech kvalitách s přiměřenou pamětí a intelektem. Silně nedoslýchá, ale je schopna komunikace, není prokázána praktická či úplná hluchota, čtení a psaní zvládne. Není u ní zjištěna těžká duševní nebo smyslová porucha, která by omezovala orientaci a znemožňovala komunikaci. Z hlediska kardiálního je stabilizovaná, dechová nedostatečnost není prokázána, pouze dušnost námahová. Praktickým lékařem je dokumentována inkontinence II. stupně, dle sociálního šetření přes den zvládne jít na toaletu sama, v noci má inkontinentní kalhotky. Z doložené dokumentace, která byla shrnuta do uvedeného popisu funkčních poruch při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu posuzované, nevyplývají těžké poruchy smyslové, duševní nebo pohybové, které by byly objektivním podkladem pro neschopnost zvládat základní životní potřeby v oblasti orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesné hygieny, výkonu fyziologické potřeby a péči o zdraví. Byla proto uznána pomoc

u základních životních potřeb – mobilita, osobní aktivity, péče o domácnost. K vysloveným námitkám uvedla posudková komise, že výkon fyziologické potřeby nebyl uznán, neboť nebyla prokázána plná inkontinence, přes den zvládá dojít na toaletu, přes noc má inkontinentní pomůcku. Zvládne krátkodobý stoj, případně výměnu vleže, opěrná funkce dolních končetin je zachována. Pokud se týká péče o zdraví, tato životní potřeba nebyla uznána, neboť dle doložené dokumentace je plně orientovaná, paměť je přiměřená, není prokázána těžká duševní porucha, která by byla objektivním podkladem k nezvládnutí léčebného režimu. Nebyla prokázána ani těžká porucha zraku, která by byla objektivním podkladem k nerozpoznání léků. Z hlediska interních chorob je zdravotní stav stabilizovaný, a z posudkového hlediska nemá funkční dopad na zvládání základních životních potřeb. Posudkový závěr zněl, že se považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost).

Přípisem ze dne 21. 6. 2013 byla posuzovaná poučena podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí. Tohoto práva využila a dne 27. 6. 2013 s ní byl sepsán protokol o ústním jednání, při němž byla přítomna zmocněnkyně M. J., její dcera (plná moc ze dne 27. 6. 2013), která vyslovila nesouhlas s posudkovým závěrem PK MPSV v Brně ze dne 7. 6. 2013, namítla, že žalobkyně není schopna se sama pohybovat. Odvolala se na sociální šetření, z něhož vyplývá, že zvládá pouze „pár kroků po bytě, ven vychází pouze na invalidním vozíku, ranní hygienu zvládá, ale koupání nikoliv“. Dále žádala, aby byla žalobkyně včetně zmocněnkyně přizvána k účasti na posudkovém jednání PK MPSV v Brně. V písemném vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 30. 6. 2013 uvedla žalobkyně, že chůzi zvládá pouze za pomoci dvou francouzských holí, neudrží předměty, má nestabilitu rovnováhy, špatnou stabilitu omezení pohyblivosti pravé horní končetiny a srdeční slabosti. Nezvládá stravování, oblékání a obouvání, tělesnou hygienu a výkon fyziologické potřeby.

Na základě uvedených skutečností žalovaný usnesením ze dne 8. 7. 2013 přerušil řízení z důvodu doplňujícího posouzení zdravotního stavu jmenované PK MPSV ČR v Brně.

Doplňující posudek PK MPSV ČR v Brně byl vypracován dne 8. 8. 2013, při jednání byla přítomna žalobkyně, taktéž i její zplnomocněnkyně Marie Jůzová. Posudková komise vycházela z podkladové dokumentace uvedené v obsahu posudku, který byl účastníkům doručen, bylo provedeno objektivní neurologické vyšetření posuzované při jednání, dále byly předloženy nově doložené výsledky odborných vyšetření, sice lékařský nález praktické lékařky MUDr. Marie Mečkovské ze dne 11. 10. 2012, propouštěcí zpráva z interny Nemocnice Milosrdných bratří – hospitalizace 21. 11. až 23. 11. 2012, k jednání doložila žalobkyně nález kardiologického vyšetření doc. MUDr. Miroslava Nováka, CSc. Dne 31. 7. 2013. Doložený nález z hospitalizace prokazuje víceetážové bolesti páteře zhoršené po pádu a se zlepšením po zavedené analgetické léčbě. V neurologickém nálezu bez ložiskové symptomatologie pouze areflexie na dolní končetině. Tato skutečnost nemá však vliv na změnu posudkového závěru. Rovněž doložený nález z kardiologie nemá funkční dopad na zvládání základních životních potřeb. Při jednání byla vyšetřena odbornou lékařkou z oboru neurologie, nebyly zjištěny na horních i dolních končetinách parézy. Byla zjištěna omezená hybnost pravého ramene, na levé horní končetině je bez poruchy hybnosti, levou ruku bez omezení i zápaží dosáhne na záda, je přítomna těžká porucha dynamiky celé páteře s těžkou

hrudní hyperkyfózou a skoliózou. Jsou zjištěny deformace kolenních kloubů, pravý kloub bolestivý při pohybu, těžké omezení nosných kloubů není přítomno, atrofie stehenních svalů. Je schopna krátké chůze o dvou nevyhovujících vycházkových holí, je plně orientovaná, psychicky čilá, schopna podpisu, hůře slyší, komunikace je přiměřená. Vzhledem k tomu, že nebylo prokázáno těžké omezení hybnosti horních končetin, ani porucha úchopu, námitka týkající se neschopnosti stravování uznána nebyla. Rovněž uznána nebyla i neschopnost oblékání a obouvání, neboť dolní končetiny plní opěrnou funkci, je schopnost stoje a krátké chůze s oporou holí. Lze tedy alternativními způsoby obléci a obout vhodný oděv a obout s využitím pomůcek. I přes bolestivost a omezení hybnosti pravé horní končetiny do horizontálu, je schopna použít např. sprchu, nejsou těžké poruchy hybnosti horních končetin. I přes udávanou nestabilitu při celkové hygieně lze využít sedátka ve vaně, proto nebylo uznáno nezvládání tělesné hygieny. Rovněž pro neprůkaznost těžké poruchy hybnosti horních končetin, která by bránila výměně inkontinentní vložky, nebylo uznáno nezvládání výkonu fyziologické potřeby. Posudková komise proto neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru.

Na základě obou citovaných posudků PK MPSV ČR v Brně pak žalovaný vydal napadené rozhodnutí dne 12. 9. 2013, č. j. MPSV-UM/3695/13/9S-JMK, sp. zn. SZ/535/2013/9S-JMK, které je předmětem přezkumného soudního řízení.

Vzhledem k tomu, že žalobkyně trvala na nařízení jednání v předmětné věci, jednání se konalo dne 20. 12. 2013. Dne 19. 12. 2013 bylo soudu doručeno sdělení žalobkyně, v němž žádala výslech svědkyně Marie Jůzové, její dcery.

Z výpovědi posuzované bylo zjištěno, že je vdova, pobírá starobní a vdovský důchod v celkové výši 11.533 Kč měsíčně. Bydlí v Brně v rodinném domku společně s dcerou, má vlastní domácnost, ve které se ale zdržuje i dcera, která jí celodenně pomáhá. V bytě se pohybuje za pomoci invalidního vozíku, což je vzhledem k dispozici bytu umístěného v přízemí velmi obtížné. Potíže má především s výkonem fyziologické potřeby. Na WC, které je umístěno o dva schody níže než pokoje, se dostane velmi obtížně, ke schodům musí najet invalidním vozíkem, poté „po čtyřech“ se dostane ze schodů až k toaletní míse. V případě nepřítomnosti dcery použije madla, za jeho pomoci se pak dostane k toaletní míse. V koupelně, která je umístěna vedle kuchyně, je vana, pro malý prostor se do koupelny s invalidním vozíkem nedostane, je plně závislá na pomoci dcery, která ji z vozíku vyzvedne, nadzvedne, přenesení do vany, namydlení a umyje. Pomáhá jí i při čištění zubů, a to tak, že ji z invalidního vozíku přenesení na hranu vany, aby si nad umyvadlem byla schopna zuby vyčistit. Vlasy si učeše sama.

Jídlo i jeho přípravu zajišťuje dcera, sní jej sama. Protože má problémy s oběma dolními končetinami, s oblékáním jí pomáhá dcera, je oblečena ve volných kalhotách a volné haleně. K výkonu fyziologické potřeby dále uvedla, že nosí pleny, které jí pomáhá vyměňovat dcera.

Ze svědecké výpovědi M. J., dcery žalobkyně, vyplynulo, že žije v rodinném domku společně s matkou, která obývá přízemí, svědkyně první patro. Uvedla, že francouzské hole již není schopna žalobkyně používat, pokud, tak pouze na dva kroky chodí, a to za pomoci hole (čaganu). Má silně nepohyblivou pravou ruku, zvedne ji pouze za pomoci, úchopovou

schopnost v ní žádnou nemá, případně minimálně. Hrnek neudrží, nůž sice ano, ale není schopna s ním manipulovat, stravuje se převážně pomocí lžice. Uvedla, že ke zhoršení zdravotního stavu žalobkyně došlo na podzim roku 2012, kdy spadla, narazila si páteř. Potvrdila, že přípravu jídla zajišťuje sama, žalobkyni nemusí krmit, jídlo sní sama. Pomáhá jí i při tělesné hygieně, pomocí invalidního vozíku s ní najede do koupelny, vyzvedne ji na okraj vany, aby si vyčistila zuby. Rovněž i oblékání nezvládne žalobkyně sama, pomáhá jí se spodním prádlem, poté s kalhoty nebo tepláky a volnou halenou. Ponožky rovněž není schopna si sama obléci. Z obuvi používá v bytě papuče, při převozu k lékaři prostřednictvím vozidla jí dá příslušnou obuv odpovídající klimatickým podmínkám. Uvedla, že zdravotní stav se postupně zhoršuje, v poslední době velmi často žalobkyně padá, téměř každý týden, protože se pokouší zvednout z invalidního vozíku nebo z dvojkřesla umístěného v kuchyni, protože jí to však nejde, spadne. Stává se proto, že přichází domů a najde ji ležící na zemi. Péči o matku zajišťuje sama, případně za pomoci souseda, péče je však velmi náročná. Vyslovila výhrady ke způsobu provedení vyšetření matky v rámci jednání PK MPSV ČR v Brně ze dne 8. 8. 2013, kdy vlastní vyšetření probíhalo tak, že si posuzovaná musela lehnout na lůžko, vypláznout jazyk, zamrkat očima, pokusit se zvednout pravou ruku. Poté neuroložkou bylo sděleno, že je schopna alternativním způsobem se stravovat i oblékat, tomuto výrazu však svědkyně nerozuměla, ač žádala o vysvětlení, nebylo jí poskytnuto. Sdělila dále, že žalobkyně byla hospitalizovaná na interním oddělení v důsledku jejího pádu v Nemocnici u Milosrdných bratří ode dne 21. 11. do 23. 11. 2012, dále došlo k hospitalizaci v září roku 2013 na kardiologickém oddělení I. interní kliniky Pekařská ulice v době od 23. 9. do 25. 9. 2013. Doložila dále lékařskou zprávu z neurologické ambulance MONEA Brno, s.r.o. ze dne 19. 12. 2013, z níž vyplývá objektivní nález: „nápadně hypotonická a chabá svalovina, aktivní hybnost v P ramene, výrazně omezena pro slabost a bolestivost při pasivním pohybu drásoty“.

Z vyjádření žalovaného ze dne 30. 10. 2013 vyplynulo, že na osobní účasti při projednání věci netrvá. Podáním ze dne 18. 12. 2013 požádal z důvodu pracovního zaneprázdnění o omluvu z jednání dne 20. 12. 2013.

Při posouzení věci soud vycházel z následujících skutečností, úvah a právních závěrů:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. přezkoumal Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Žaloba je důvodná.

Podmínky nároku na příspěvek na péči (dále jen „příspěvek“) stanoví část druhá, hlava první ust. § 7 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách v platném znění.

Podle § 7 odst. 1 zákona o sociálních službách ve znění účinném ode dne 1. 1. 2012 se příspěvek poskytuje osobám závislým na pomoci jiné osoby. Tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob. Podle ust. § 7 odst. 2 citovaného zákona má na příspěvek nárok osoba uvedená v § 4 odst. 1, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle ust. § 8 citovaného zákona.

Podle ust. § 7 odst. 4 citovaného zákona o příspěvku rozhoduje a příspěvek vyplácí Krajská pobočka úřadu práce (ust. § 7 odst. 4, ust. § 18 odst. 2 citovaného zákona). O odvolání proti rozhodnutí krajské pobočky úřadu práce rozhoduje ministerstvo (ust. § 28 odst. 1 citovaného zákona). Při hodnocení napadeného rozhodnutí žalovaného, jakož i procesu, který mu předcházel, dospěl soud k závěru, že žalovaný rozhodoval na základě nedostatečného zjištění skutkového stavu. Závěry, které učinil na základě použitých podkladů, jsou ne zcela dostatečně odůvodněné, takže zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků i postup ze strany správních orgánů v předmětné věci vyvolává pochybnosti o objektivním posouzení věci. Dle názoru soudu skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje doplnění, a to z následujících důvodů:

V rámci správního řízení na základě provedených důkazů bylo zjištěno, že žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nezvládá tři základní životní potřeby, sice mobilitu, osobní aktivitu, péči o domácnost. Žalobkyně však namítla, že její dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ji omezuje funkční schopnost nutnou pro zvládání další životní potřeby, a to výkonu fyziologické potřeby. Jak vyplynulo ze sociálního šetření ze dne 25. 6. 2012, použití WC zvládá za pomoci druhé osoby, její dcery, která ji také i vyměňuje pleny, rovněž jí musí zabezpečovat i při výkonu tělesné hygieny (ranní hygiena, sprchování).

Soud se neztotožnil se závěrem PK MPSV ČR v Brně, že žalobkyně je schopna použít např. sprchu, nejsou u ní těžké poruchy hybnosti horních končetin, neboť uvedené zjištění nekoresponduje s lékařským nálezem I. ortopedické kliniky Fakultní nemocnice u svaté Anny v Brně ze dne 5. 9. 2013 popisující charakter, rozsah i intenzitu zdravotního postižení žalobkyně se závěrem, že jmenovaná se na vozíku na berlích ani v chodítku neudrží pro postižení P kolena, P ramene, páteře a celkové tělesné slabosti. Rovněž i z lékařské zprávy neurologické ambulance MONEA Brno, s.r.o. ze dne 13. 9. 2013 vyplývá, že opěrná funkce pravé dolní končetiny žalobkyně je těžce narušena destrukcí kolena, prakticky znemožňuje chůzi na úseku více než dvou až třech kroků. Navíc porucha cítí na obou dolních končetinách je nejčastější příčinou jejích pádů. Z těchto důvodů je odkázána na dopomoc druhé osoby. Dále je třeba vycházet i z lékařského nálezu neurologické ambulance MONEA Brno, s.r.o. ze dne 19. 12. 2013, v níž je uvedeno, že dolní končetiny žalobkyně jsou již nestabilní, chůze je neschopna. Tuto skutečnost soud zjistil i při výpovědi posuzované v rámci soudního jednání, kterého se zúčastnila na invalidním vozíku, nebyla schopna učinit několik kroků. Zdravotní stav jmenované postupně progreduje od roku 2012, kdy podala žádost o příspěvek na péči. Vzhledem k tomu, že převážnou část dne je odkázána na invalidní vozík či dvojkřeslo, je nereálné samostatně zvládání i dalšího úkonu, tj. oblékání a obouvání. Při oblékání neudrží stát na nohou, v důsledku nedostatečné stability je nebezpečí pádu. Je proto odkázána na pomoc její dcery, stejně tak i při samostatném obouvání.

Soud proto na rozdíl od žalovaného zaujal názor, že v rámci odvolacího správního řízení nebyl náležitě zjištěn skutkový stav věci. Nosným pilířem odůvodnění napadeného rozhodnutí byl důkaz provedený posudky PK MPSV ČR v Brně ze dne 7. 6. 2013 a 8. 8. 2013, absentuje v něm však jakýkoliv rozbor a hlubší úvaha ze strany žalovaného vyhodnocující tento důkaz. Dle názoru soudu, na základě i projevu vystupování žalobkyně v průběhu soudního jednání, taktéž i svědecké výpovědi Marie Jůzové, bude třeba provést nové sociální šetření, důkladně a důsledně zjistit funkční schopnosti posuzované nutné pro zvládání dalších životních potřeb, tj. stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena a výkon fyziologické potřeby a poté na základě nového posudkového zhodnocení zaujmout posudkové stanovisko následně i právní názor žalovaného.

Z výše uvedených důvodů proto napadené rozhodnutí bylo zrušeno pro vady řízení (§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.). Soud současně vyslovil, že věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). Žalovaný je vázán právním názorem soudu, dle kterého bude postupovat v souladu s ust. § 1 odst. 2 vyhlášky č. 505/2006 Sb., tzn. schopnost osoby zvládat základní životní potřeby pro účely stanovení stupně závislosti bude zhodnocena v přirozeném sociálním prostředí žalobkyně, případně znovu za účasti žalobkyně při jednání posudkové komise a posléze zjištěný skutkový stav bude přesvědčivým způsobem zdůvodněn (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Žalobkyně ve věci samé byla úspěšná, náhradu nákladů řízení však neuplatnila, žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto výrok o náhradě nákladů řízení opírá o § 60 odst. 1, 2 s.ř.s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 20. prosince 2013

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová